

Goede Vrienden,

Idlib (N Syrië) huisvest nu naar schatting tussen 70 en 100.000 terroristen. Indien er geen overeenkomst met hen mogelijk is, zal het leger dit laatste bolwerk ongetwijfeld militair zuiveren. De overwinnaars van deze oorlog zijn het Syrische volk, zijn leger en zijn president met hun bondgenoten Rusland en Iran. De grote verliezers zijn VS, Israël, NAVO en bondgenoten. Zij doen nu alles om de eindoverwinning tegen te houden door zoveel mogelijk te beletten dat het Syrische leger heel zijn grondgebied terug in handen neemt, de terugkeer van de vluchtelingen te beletten, een politieke oplossing te boycotten. Kortom de VS willen hun wereldoverheersing, die al voorbij is, toch nog in stand houden. In die zin is Jeffrey Felman, voormalige adviseur van Hillary Clinton, er in geslaagd om aan alle UNO organisaties iedere samenwerking voor de vrede in en de heropbouw van Syrië te verbieden, d. i. precies het tegendeel van dat waarvoor de UNO werd opgericht. Hij kon dit gemene spel regelen buiten de VN Veiligheidsraad en buiten de secretaris generaal om. En Parijs, Londen en Washington laten nu weten dat ze krachtadig zullen reageren wanneer er in Syrië nogmaals een chemische aanval plaats vindt. Syrië heeft in deze oorlog nooit chemische wapens gebruikt. Het waren telkens de rebellen met hulp van buitenlandse mogendheden, maar omdat er geen bewijzen zijn tegen Syrië, blijven deze aanslagen tot heden ongestraft. De zogenaamde aanslag van dit jaar in Douma was een door de Witte [S]Helmen, een afdeling van Al Qaida, geveinsde aanslag, waarvoor ze kinderen hadden omgekocht. Dit was voor Parijs, Londen en Washington genoeg om Syrië te bombardementen. Met de huidige verklaring mogen we verwachten dat ze weer een aanval aan het voorbereiden zijn, waarvan de Russen overigens al de aanwijzingen gegeven hebben. Al staat de eindoverwinning vast, de "internationale gemeenschap" kan de lijdensweg van het Syrische volk nog erg verzwaren.

Ondertussen zal onze gemeenschap MSJM (Monastère Saint Jacques le Mutilé) met haar vele medewerkers verder zorgen voor hulpverlening aan de bevolking van gans Syrië, vooral aan hen die het meest in nood zijn, met kleding en voeding, vele tienduizenden warme maaltijden (per dag, 5 dagen in de week) in verschillende megakeukens, mobile dispensaria, 'hospitainers' en ambulances met medisch personeel... Deze hulpverlening is mogelijk dank zij de samenwerking met verschillende organisaties, en vooral dank zij jullie milde steun. Moge de Heer Jezus het jullie veelvoudig vergelden (IBAN: BE32 0682 0832 4402 /

BIC: GKCC BEBB ; Abdijlaan 16 B-2400 MOL-POSTEL Belfius, Pachecoln 44, Brussel)

Na enkele flitsen uit de gemeenschap krijg je een verslag van een scoutskamp door fr. Jean. Onze VRT blijft de grootste kwakkels leveren. Nu krijgen we weer een artikel over de gifgasaanval in Ghouta, 5 jaar geleden, met journalistieke onzin, zonder enige band met de werkelijkheid. Daarom een protest tegen deze laffe wijze van blijven meeheulen met de moordenaars van Syrië. "En dit nog" weer een overvloed aan video's over de oorlog en het herstel.

P. Daniel

XII/34

Vrijdag 24 augustus 2018

Flitsen uit het leven van de gemeenschap

Diploma-uitreiking

De cursus *Project Management* werd al vroeger afgesloten maar vorige vrijdagavond vond de feestelijke diploma-uitreiking plaats in de 'volksmarkt'. Het was een uitgebreide ceremonie. Iedereen werd met een zwarte toga bekleed en nam plaats tussen het panel, bestaande uit de coach, abou Zaki, de kolonel, zr. Claire-Marie en ik. Ze kregen hun diploma en er werd een foto genomen terwijl de gediplomeerde fier zijn/haar diploma toonde. De coach sloot af met een dankwoord aan het adres van de gemeenschap. Al ben ik zelf moslim, zo zei hij, ik geef deze cursus geheel in eenheid met de geest van deze gemeenschap. En dat is ook werkelijk waar. We hadden de gelegenheid om het project van verschillenden eens nader in te zien: de opvang van gehandicapten, van weeskinderen, eenzame vrouwen... (allemaal enorm toegenomen wegens deze oorlog). Sommigen hebben het tot een heel boek uitgewerkt. Tot onze verassing zien we dat we er regelmatig in vermeld staan... als geldschieter, dus in feite jullie als weldoeners. Ze rekenen op enige steun bij het begin.

Verrassende oecumenische gastvrijheid

Zondagmorgen rijden drie zusters, Ibrahim, onze ingenieur en ik naar abouna Michaiel van Sadad. Deze jonge, gehuwde, Syrisch-orthodoxe priester heeft met vrijwilligers een soort medisch centrum opgericht, waarvoor wij hem het nodige materiaal konden bezorgen. Hij is een erg dynamisch en sympathiek man. Ook het dorp Sadad, slechts een 25 km van hier, is een heel bijzonder dorp omdat er alleen maar christenen wonen, 'n 13.000. Ze weten allemaal dat hun dorp tweemaal in het Oude Testament vermeld wordt (Numeri 34,8 en Ezechiël 47, 16). Er zijn acht kerken, op één na, allen Syrisch-orthodox. Moslims hebben ooit gevraagd er een moskee te mogen bouwen maar de bevolking verkoos homogeen christen te blijven met kerken zonder moskee. Je ziet ook nergens een vrouw of een meisje met een sluier en vele huizen zijn getekend met een kruisbeeld of een Mariabeeld. Je hebt soms de indruk dat je in een christelijk dorp in Libanon bent.

We kwamen toe terwijl de zondagseucharistie al volop bezig was. Geen nood, de dienst duurde nog ongeveer twee uur. Een man kwam ons halen en leidde ons vooraan naar enkele voorbehouden plaatsen. Daarna kwam een diaken naar me toe met een indrukwekkende brede stola en nodigde mij uit om bij de vijf priesters aan het altaar te komen. De hele dienst wordt gezongen, afwisselend door de priester met zangers/zangeressen. En alles in het Syrisch (Syriac, Aramees). Hoewel ik Grieks-melchiet (katholiek) ben, nodigde de priester me telkens uit naast hem te komen staan. En dat ik niet kon meezingen werd door de anderen ruimschoots goed gemaakt, met een vast ietwat monotoon ritme. De kerk zat vol met een

tweehonderdtal gelovigen. In 2013 hebben terroristen hier vreselijk huisgehouden en de kerk danig beschadigd. Het gebouw is helemaal hersteld en wit geschilderd en nu moeten er nog terug iconen komen. Na de dienst werden we uitgenodigd in het aanpalende bisschopshuis voor een eenvoudige maar goede maaltijd. De bisschop was zelf niet thuis maar zou ons deze namiddag komen begroeten. Daarna was heel de parochie weer aanwezig voor de begrafenis van de man waarvoor gebeden was tijdens de eucharistie. Deze dienst duurde slechts een drie kwartier. Daarna werden we door de pastoor en enkele verantwoordelijken van de parochie meegenomen voor een rondleiding in het dorp. We bezochten twee kerken die flink verwoest waren en inmiddels weer heropgebouwd. In een van die kerken vonden we een wandschildering van onze heilige Jakob, mar Yakub. Dan stopten we bij een betonnen schuurtje, de bescheiden woning van een oud, erg klein vrouwtje met een stralende glimlach. Ze omhelsde ons zo hartstochtelijk alsof we haar kinderen waren. Ze werd in 2013 zwaar geslagen door terroristen, ook op haar hoofd en ze lieten haar voor dood in haar bloed achter, maar ze overleefde. Later vernamen we van de pastoor dat ze graag deze woonst wat zouden inrichten met het nodige voor dit vrouwtje, waarvoor we financiële hulp beloofd hebben. Verderop stonden in de brandende zon twee dromedarissen, waarmee we op de foto wilden. Tenslotte werden we tot onze verrassing meegenomen naar de rand van het dorp, waar een speeltuin is en een grote tent. Een 200tal mensen zaten in de tent aan tafels, waarbij ook de priesters die we in de kerk al ontmoet hadden. Een groep jongeren zorgde voor eten: een plastieken bordje met wat groenten, wat vlees en frietjes. En dan verscheen de Syrisch-orthodoxe bisschop, Seluanos Botros el neame. Hij dankte ons in een toespraak en wij dankten hem en de christengemeenschap van Sadad voor hun uitzonderlijke gastvrijheid en hartelijkheid. Er werd gezongen, gelachen en vooral werden er vele foto's genomen. Wanneer de mensen stilaan weggingen kwamen de jongeren en de verantwoordelijken van de parochie zeggen dat we niet mochten weggaan maar aan een tafel moeten gaan zitten die al afgeruimd was. Daar werden dan druiven en vijgen voor ons geplaatst. De ene na de andere begon te zingen waarbij heel de groep inviel. Het was zoals bij ons vroeger op een Vlaamse kermis of een parochiefeest. Omdat een van onze zusters het Onze Vader en Weesgegroet in het Syriac (Aramees) kan zingen werd dit enthousiast meegezonden. Er heerste een zeer hartelijke sfeer. En vooraleer we het dorp konden verlaten moesten we nog op verschillende plaatsen halt houden voor een versnapering. Op de ene plaats kregen we twee enorme watermeloenen en een kist druiven op de andere plaats kregen we elk een handgeschreven en versierd Onze Vader in het Aramees.

Rablé

En woensdag was er een uitstap naar Rablé aan de Libanese grens, met de kinderen en de gasten. Voor iedereen een feest (ook voor ons die thuis blijven). Toevallig kwamen er pas 's avonds enkele bezoekers. Wat een rustige dag!

Scoutskamp in de “vallei van de christenen”

Onze bisschop, Mgr. Abdo Arbache, vroeg ons om enkele zomerkampen te bezoeken om zo ervaring op te doen om volgende zomer een heus zomerkamp (als God het wil) te organiseren in ons klooster. Zodoende ben ik meegegaan met fr. Pacchomius, een monnik-priester van de Chéroutenorde¹ die sinds één jaar de parochie van Yabroud onder zijn hoede neemt, naar een scoutskamp in de Christenenvallei.

Mijn rit naar de Christenenvallei² verloopt supervlot. Het is de eerste keer sinds het begin van de oorlog dat ik zonder begeleiding een rit kan maken zo'n 150 km verwijderd van het klooster. De checkpoints zijn ook steeds zeldzamer en als ze zien dat ik een religieus ben laten ze mij makkelijk door (ja er is respect voor de christelijke religieuzen in Syrië). In de Christenenvallei aangekomen wacht Fr. Pacchomius mij op in de grote eetzaal waar zo'n 200 jongens en meisjes op de grond zitten te wachten op het eten. Fr. Pacchomius ziet eruit als een echte woestijnmonnik met zijn lange baard en zijn zwart gewaad. Het kamp heeft plaats in een vervallen hotel dat al zo'n 8 jaar niet meer gebruikt is. Er is af en toe elektriciteit en af en toe water: meer dan genoeg voor een echt scoutskamp.

Het was de eerste keer sinds vele jaren dat een priester meeding op scoutskamp. Zijn aanwezigheid was dan ook bijzonder. Deze priester, die waarschijnlijk andere en veel dringendere zaken te doen had, heeft zich een week vrijgemaakt om voor deze jongeren een luisterend oor te zijn. Zijn stille vaderlijke en spirituele aanwezigheid heeft indruk op me gemaakt. De jongeren kennen hem goed. De Eucharistieviering in een oud orthodox kerkje was dan ook indrukwekkend. De anders zo drukke bende – waarvan toch velen ver van de kerk zijn – was opeens muisstil. En tijdens het slotgebed voor Onze-Lieve-Vrouw gingen ze allen vroom knielen.

Elke leeftijdsgroep had een vlag en een logo en twee verantwoordelijken. Vóór de groet aan de vlag (waarbij het Syrische volkslied door trompetten en trommels wordt begeleid) 's morgens, en 's avonds en voor elke maaltijd gaf de scoutsleider Imaad richtlijnen, en ook positieve of negatieve opmerkingen aan de jongeren. Alles was erg goed georganiseerd. Jongeren die een regel overtraden werden zwaar en ludiek gestraft: sommigen werden aan een paal gebonden, anderen moesten op de asfalt gaan liggen in blote bast, nog anderen werden natgespoten met fris water... Er werden minstens even veel aanmoedigingen en felicitaties gegeven in het openbaar. Deze gingen gepaard met uitbundig applaus en tamtamgeroffel. Elke groep had zijn poets-en afwastaken. Alles lag er altijd proper bij (niet evident voor een groep van 200).

Het dagschema was duidelijk en goed georganiseerd. Dagelijks hadden de verschillende groepen gespreksonderwerpen zoals: "hoe prioriteiten stellen in ons leven" of andere sociale thema's. Er waren ook tijden gewijd aan de voorbereiding van sketches of toneelopvoeringen om de avonden te verfraaien. Afgezien daarvan

¹ Een Grieks-Katholieke kloosterorde gesticht in de 18^e eeuw na de splitsing tussen de Grieks-Orthodoxen en de Grieks-Katholieken. Monniken van de Cheroutenorde bewoonden tot 1930 ons huidige klooster van Mar Yakub.

² De Christenenvallei of *Wadi al Naasarai* is van oudsher een christelijke regio tussen Homs en Tartous. Het klimaat is er erg aangenaam in de zomer met zijn groene bossen en lieflijke heuvels.

waren er vaak wandelingen in de omgeving. De voorlaatste dag zijn ze per leeftijdsgroep naar het dorp afgedaald om aan de deuren te kloppen en te vragen of de bewoners geen hulp nodig hadden: “Kunnen we bij jullie afwassen, appels plukken ... eender wat?” Na een roestig begin heeft onze groep dan toch een garage kunnen opruimen en enkele bouwstenen kunnen verplaatsen – eind goed al goed. De leiders legden me uit dat de bedoeling van dit spel was om de jongeren aan te sporen en aan te leren te helpen zonder daar iets voor terug te krijgen. 's Avonds waren er dus toneelopvoeringen en muziek (tot 12u). In de ochtend stonden ze om 6.30 op om te sporten. Tussen de activiteiten was er veel vrije tijd. Ze vertelden me dat het in een lang kamp niet nodig was om het programma al te krap op te vullen om de jongeren niet te stressen. De mobiele telefoons waren gedurende het gehele kamp verboden. Maaltijden werden op de grond gegeten als teken van armoede en eenvoud, elke groep at zijn maaltijd met de twee leiders onder elkaar.

Zoals gezegd was ik erg getroffen door die priester. Wat mij ook aangenaam verrast heeft was de propere en duidelijke organisatie. In de Bijbel lezen we in Exodus, hoofdstuk 19, hoe Mozes het erg moeilijk had met de organisatie van de Israëlieten. *De volgende dag ging Mozes zitten om het volk te richten, en het volk stond rond hem van 's ochtends tot 's avonds* (Ex. 18, 13). Daarop zei Mozes' schoonvader tot hem: *Wat doe jij hier voor het volk? Waarom zit je alleen, en waarom staat al dat volk rond je van 's ochtends tot 's avonds? ... Luister naar mijn raad en God zal met je zijn ... zoek mensen die God vrezen, die betrouwbaar zijn en omkoperij haten, en plaats die boven de mensen als verantwoordelijken over duizenden, honderden, vijftig en over tien.* (Ex. 18, 14-21). In dat kamp heb ik die militair-achtige organisatie bemerkt. Een leider met een comité onder hem. Daaronder verschillende groepen met elk zijn leiders, een gezegend piramidesysteem. Het was een mooi kamp, moge God de parochie van Yabroud zegenen en priester Pacchomius de moed schenken om de jongeren de weg van Jezus te leren, moge Jezus' heilige Naam gezegend zijn, in de eeuwen der eeuwen, Amen.

Fr. Jean

De grootste gifgasaanval, vijf jaar geleden

Op 21 augustus 2013 vond in Ghouta de grootste gifgasaanval plaats. De voorbije jaren heb ik minstens drie maal uitvoerig de ware toedracht uiteengezet. Laat me nu (hopelijk voor het laatst) de hoofdzaken kort hernemen.

Obama kondigt in 2012 onder grote mediabelangstelling aan dat het gebruik van chemische wapens een rode lijn is, d.w.z. een reden om Syrië militair binnen te vallen, waar 'de internationale gemeenschap' al een tijd ongeduldig op wacht. Precies wat G. Bush deed met Irak. Syrië bezorgt de VN en hun instanties tientallen brieven met bewijzen van chemische aanslagen door rebellen, wat door zusters in een ziekenhuis in Aleppo bevestigd wordt. Geen enkele brief wordt beantwoord en geen enkele aanslag wordt onderzocht. Carla Del Ponte laat zich in een onbewaakt moment ontvallen dat rebellen een gifgasaanval hebben uitgevoerd. Niemand verzet één voet om dit te onderzoeken. Begin augustus 2013 worden 11 dorpen in Lattakia

overvallen. Er wordt vermoord, verwoest en vele kinderen worden gekidnapt. Ouders smeken moeder Agnes-Mariam om hen te helpen zoeken: waar zijn hun kinderen en leven ze nog? In heel de Atlantische pers werd over deze gruwel in Lattakia niet met één woord gerept. Dan wordt met veel omhaal een officiële VN onderzoekscommissie aangekondigd en naar Damascus gestuurd en wanneer deze goed en wel gearriveerd is, heeft er onder hun neus een massale chemische gifgasaanslag in Ghouta plaats. De westerse luidsprekers roepen onmiddellijk hun afschuw uit over deze gruwel van Assad, voordat de commissie ook maar één vaststelling heeft kunnen doen. In onze media geen enkele kritische vraag. Daarbij geven de staatshoofden heel erg verschillende cijfers, van 1.200 doden tot 300 doden. Over de schuldige hebben ze onderling goed afgesproken: die duivel van een Assad. De 35 professionele video's (onmiddellijk na de aanslag al en van Hollywood kwaliteit!) van een massa stervende kinderen netjes op de grond in kamers gelegd, gaan de wereld rond, terwijl de streek al lang verlaten was omwille van de gevechten. En nergens een moeder of ouder te zien! En dan de klap op de vuurpijl. Ouders van Lattakia herkennen hier hun ontvoerde kinderen, die op verschillende foto's in een verschillende houding liggen. Obama stuurt alvast zijn oorlogsvloot maar de Engelsen voelen nattigheid en doen deze keer niet mee. Syrië zal door bemiddeling van Poetin aan Obama zijn gezichtsverlies besparen. Fr. Hollande is razend omdat hij niet de kans krijgt Syrië mee te bombarderen. Er wordt voorgesteld alle oude rommel van chemische wapens in Syrië op te ruimen. Ook voor Syrië een heel goede zaak. Ze hebben die niet gebruikt en zijn niet van plan die te gebruiken en zo komen ze er goedkoop van af. Chemische wapens zijn iets voor terroristen, voor een gewoon leger is het gebruik veel te gevaarlijk voor eigen soldaten. Een leger heeft meer efficiënte wapens. De OPCW, de opruimdienst krijgt de Nobelprijs voor de vrede. In 2014 zijn alle chemische wapens in Syrië onder de argusogen van een strikte internationale controle opgeruimd. Toch blijven chemische aanvallen plaats vinden en niemand vraagt vanwaar die komen. Bij de bevrijding van Aleppo en Oost Ghouta werden verschillende laboratoria voor chemische wapens van rebellen ontdekt, uitgerust met materiaal van westerse mogendheden. Vanwege de internationale organisaties, geen enkele reactie. Alle nieuws komt uitsluitend van de rebellengroepen zelf. De Russen bezorgen beelden maar niemand is geïnteresseerd. Fayssal Mikdad geeft de OPCW namens het Syrisch ministerie de nodige bewijzen van het opslaan en het transport van chemische wapens door al Nusra. Geen reactie. Bahram Qassemi, woordvoerder van het Iraanse ministerie van buitenlandse zaken klaagt eveneens het gebruik van chemische wapens aan door terroristische groepen en vraagt dat uiteindelijk het gebruik van chemische wapens zou verboden worden altijd, overal en door iedereen. Dit maakt evenmin enige indruk. Ook onze VRT heeft "specialisten" genoeg die wat uit hun nek kunnen slaan om de schuld van Assad aan te tonen en de uitleg van de Russen als propaganda te betitelen. Volgens onze VRT zijn de brave rebellen alleen maar in staat tot wat onschuldig "gepruts aan de keukentafel". Plots 5 miljoen mensen zonder elektriciteit of zonder water zetten, is dat ook onschuldig gepruts aan de keukentafel, Jens? Wie nog een beetje kritische geest heeft, stelt zich de vraag: hoe kan Syrië een chemische aanval uitvoeren wanneer onder het strengste internationaal toezicht alles is opgeruimd? Bovendien, zou een chemische aanval

niet het aller domste zijn, juist op een ogenblik dat het leger flinke overwinningen behaalt? Kortom, als het niet zo tragisch was zou dit een ideaal onderwerp zijn om er een hele bonte avond mee te vullen. Er zitten te veel ongerijmdheden in het officiële verhaal.

De topjournalist Seymour Hersh, winnaar van de prestigieuze Pulitzer-prijs, onthult dat het Hillary Clinton was die saringas liet bezorgen aan de Syrische rebellen voor de massale gifgasaanslag in Ghouta (Damascus). Dit gebeurde met afspraken tussen Obama, Turkije, Saoedi-Arabië en Qatar. *“Let wel: dit zijn dezelfde leiders die miljoenen als vluchtelingen vermomde moslims naar Europa sturen en verantwoordelijk zijn voor islamistische terreuraanslagen, niet alleen in Europa, maar ook in de VS, Rusland, Afghanistan, Pakistan, India, Nigeria et cetera.”* (<http://time2wakeup.me/?p=3828>).

(Zie het uitgebreide rapport van moeder Agnes-Mariam namens ISTEAMS (= intern. Support team for mussalah/verzoening in Syria): <https://bsnews.info/wp-content/uploads/2013/09/ISTeams-Ghouta-Rreport.pdf>; verder is er de vernietigende kritiek op de officiële versie van de deskundige emeritus professor Theodore Postol van het M.I.T. en verschillende anderen, zoals Thierry Meyssan).

John Kerry zei dat hij als vader niet kon slapen bij het zien van de stervende kinderen op deze video's. Kon hij wel slapen toen hij de duivelse moord op deze onschuldige kinderen zelf mee voorbereidde? Alles werd opgezet om een voorwendsel te hebben Syrië helemaal kapot te krijgen, wat het doel was en blijft van de 'internationale gemeenschap'. En onze VRT blijft na 5 jaar onveranderd: *“Kleine kinderen met een zuurstofmasker hangen bewegingloos in de armen van hun ouders”*, terwijl er nergens ouders te zien waren. Voor een gedrogeerde journalist is iedere fantasie goed om een onschuldig volk onder applaus van de CIA verder te helpen uitmoorden. Wat een laffe journalistiek! (Marieken Van Cauwenberghe, *5 jaar na Ghouta, de dodelijkste gifgasaanval in de Syrische oorlog*, <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/>).

En dit nog

- ❖ Ons vorig bericht met zeven video's: 1 generaal al-Hassan, 2 + 3 Syrische christenen, 4. Een stad van tunnels onder Oost-Ghouta, 5. Tunnels tot kunstgalerijen omgevormd, 6. Vredesmacht terug bij de Golan, 7. Prof Arnold Toynbee: <http://www.golfbrekers.be/een-verslag-uit-syrie-zonder-poco-bril-86/>
- ❖ 15 video's over de terugkeer van de vluchtelingen en de heropbouw van Syrië, beide bemoeilijkt door het westen: <http://www.golfbrekers.be/syrie-heropbouw-en-terugkeer-vluchtelingen-woorden-gedwarsboomd-wapengerinkel-aangemoedigd/>
- ❖ Interessante informatie over christelijke kloosters (!) in Saoedi-Arabië: <https://doorbraak.be/ruine-in-saoedi-arabie-zet-ban-christendom-op-de-helling/>

- ❖ Gulle gift van Saoedi-Arabië? <http://www.golfbrekers.be/saoedis-openen-nogmaals-hun-portemonnee-voor-de-idlib-terroristen/>
- ❖ Oliver Stone over de leugens in de media: <https://www.youtube.com/watch?v=3-wAFz6vmQ>
- ❖ Een film van bijna 2 uur, de moeite waard, over de nieuwe wereldorde (één regering, één godsdienst, één financieel systeem!) met o.a. interpretatie van Apocalyps 17, 10 over de 7 koningen, waarvan er 5 gevallen zijn, een nog heerst en een andere die komen zal (1. Egypte, 2. Assyrië, 3. Babylon, 4. Perzië, 5. Griekenland, 6. Rome... 7. De Nieuwe Wereldorde...) en de val van de VS als wereldheerschappij, Babylon. Gelukkig behoren de VS als enige super-wereldmacht nu al tot het verleden: <https://www.youtube.com/watch?v=OWEr8rvi9lg&t=176s>
- ❖ Over het zionistisch terrorisme: <https://www.youtube.com/watch?v=cZyCSb98eTo>
- ❖ Sonja van den Ende over Hezbollah en de zionisten: <http://freesuriyah.eu/?p=1858>
- ❖ De zogenaamde gifgasaanvallen in Syrië 2014-2015: <http://freesuriyah.eu/?p=2311>
- ❖ Twee video's over de grootste schande van onze moderne westerse beschaving: <http://www.golfbrekers.be/ongewenste-ongeboren-kinderen/>
- ❖ Uitgebreide Nederlandse reportage van Sonja van den Ende over de wijze waarop de Nederlandse regering de terroristen in Syrië financierde: <http://freesuriyah.eu/?p=2313>
- ❖ Lang en goed overzicht vanuit het gezichtspunt van Turkije-VS, met twee video's van Dirk Müller: <http://www.golfbrekers.be/de-lange-schaduw-van-de-syrie-oorlog-standpunt-dirk-muller/>
- ❖ De blijvende tegenstellingen i.v.m. "de politieke oplossing" voor Syrië met één video. Het westen kan maar niet komen tot een eenvoudige erkenning van Syrië als soeverein land met een wettige regering: <http://www.golfbrekers.be/syrie-de-wereld-is-een-schouwtoneel/>